

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

VOORWOORD

Half september woonde ik het nationaal congres van de Engelse vereniging van gezinstherapeuten in Guildford bij. Naast de boeiende voordrachten en workshops was er een interessant nieuwtje. Heet van de naald. De echtscheidingspercentages in het Verenigd Koninkrijk zijn het laatste jaar globaal gedaald, behalve in de categorie van de 60-plussers waar ze toenamen. Allerlei dingen spookten door mijn hoofd. Hoe is dit in godsnaam mogelijk? Toch niet bij de Engelsen met hun pubverslaving en de daar uit voortvloeiende relationele gevolgen? Is de gekkekoeienziekte dan toch eindelijk massaal toegeslagen? Hebben de 60-plussers ook het postmoderne leven ontdekt? Hebben ze in Engeland gewoonweg betere partnerrelatietherapeuten? Is hun nationale obsessie voor het televisieprogramma *X-factor* dan toch relatiebevorderend? Zoals ook een romantisch dineetje voor tv? Blijven de Engelsen dan toch dé trendsetters voor Europa en lopen we weer hopeloos, minstens tien jaar, achter? Welke nieuwe beweging kondigt zich hier aan? Niemand, en ik allerminst, had een zinnige verklaring. Enkel het besef dat paren ons altijd zullen blijven verrassen en uitdagen, restte. Gelukkig tonen de in dit nummer opgenomen artikelen aan dat we als partnerrelatietherapeuten ook niet stilzitten.

Jeannette de Waal opent en wijst ons op de essentie van emoties in de interactie met anderen en dus ook in de partnerrelatie. Ze onderscheidt hierbij lichamelijke emoties van bewuste gevoelens en benadrukt dat affectregulatie geleerd wordt binnen de relatie met de andere. In wezen beschouwt ze de gehechtheidstheorie als een theorie over affect- en stressregulatie. Na een uitvoerige beschrijving van gehechtheid bij kinderen komen de verschillende gehechtheidsstijlen in het volwassen leven aan bod. De gevolgen van veilige en onveilige gehechtheid binnen de partnerrelatie worden met klinische vignetten goed geïllustreerd.

Jolante de Tempe neemt ons vervolgens mee op reis doorheen het EFT-landschap. Als een echte gids verklaart ze, onderhoudt ze en legt ze uit. Maar bovenal laat ze ons de 'speciale' plekjes zien en wijst ze ons op de stenen die op ons pad liggen. Hoewel ze zich als een pril EFT-therapeut omschrijft, getuigt haar eigen worsteling van een flinke dosis therapeutische reflectie en maturiteit.

In *De Praktijk* stelt *Alfons Vansteenwegen* vier cognitieve interventies die in verschillende soorten partnerrelatietherapieën zeer nuttig en werkzaam gebleken zijn. Het lijken me ook juist die (vier) interventies die vanuit zijn jarenlange praktijk zijn komen bovendrij-

ven, het koren gescheiden van het kaf. Wat me vooral treft is hun evidentie en eenvoud, maar ook hun herkenbaarheid in het therapeutisch werken met paren.

In *Onderzoek gesignaleerd* neemt *Gilbert Lemmens* de empirische status van EFT bij depressie onder de loep. Zijn bijdrage toont nogmaals het belang van de lezing van de kleine lettertjes bij elk onderzoek. Niet zozeer om de onderzoeksresultaten onderuit te halen, maar veeleer om ze te kunnen contextualiseren en ze beter te kunnen begrijpen. Misschien brengt een dergelijke lezing ons ook dichterbij een deelname aan de evidence based discussie of dialoog. En dat lijkt hoog tijd. Het gaat, afgaande op de reactie of noodkreet van *Hans Gijsbers*, blijkbaar niet goed met de systeempsychotherapie in de academische wereld. Nochtans wees Alison Heru nog dit jaar in haar artikel 'Family psychiatry: from research to practice' in het *American Journal of Psychiatry* (2006, 163; 962-968) op de noodzaak van een meer familiegericht psychiatrie. Dit lijkt me toch een blad voor academici.

De congresverslagen van *Lucia van der Sluijs*, *Evert Hurulean* en *Albert Neeleman* doen me denken aan een of andere Nederlandse quiz uit mijn jeugdige leven. 'En wat hebben ze niet gewonnen!' Dit geldt natuurlijk enkel voor diegenen die er niet waren. Tjonge, wat een rits van bekende nationale en internationale sprekers (met onder andere Susan Johnson, Jürg Willi, Alan Gurman, Michael White, Jill Freedman, Gene Combs, Peggy Penn en Tom Andersen) die dit jaar Vlaanderen en Nederland op drie congressen hebben aangedaan. Als je er niet was, blijven er gelukkig de illustrerende en prikkelende verslagen van bovengenoemde auteurs. Tot slot eindigt *Jolanthé de Tempe* met een boekrecensie over hoe je een EFT therapeut wordt, mocht je het nog niet zijn na het lezen van dit nummer.

Gilbert Lemmens